

Ахъ, Боже мой, да не бѣдъ поне единъ часъ споковнѣ! Гледай тирания! Да имъ грабѣтъ имота, да имъ развалягъ домовете да нѣматъ нито съ какво да се прехранватъ! Това не очаквахъ азъ, нито си мислѣхъ даже, че въ Руситѣ ще има такава сила, да обсеби въ толкосъ едно кратко врѣме цѣла турция, да побѣди такава една велика държава! Това ма удивлява! Турция да бѣде побѣдена, обезсилена, принудена да проси миръ! . . . Ами отъ тѣзи невинни същества, добринка на свѣта, окаяните турци, какво искатъ отъ тѣхъ? Робитѣ имъ да ги колятъ и отъ гладъ да умирагъ безъ да има кой да ся смили за тѣхъ! . . . Човѣкъ подлудѣва отъ подобни приключения! . . . Нека отидѣ да ся успокоѣ, врѣмето нѣма закѣснѣе отъ да прослави пакъ Биконсфилдовата дипломация. (Кѣмъ Ахмеда) Алмедъ! огаси свѣщитѣ (излиза).

Ахмедъ (самъ). Да тя огасѣтъ, чи да ся невидишъ отъ свѣта! Азъ Алмедъ ли съмъ? Дипломатъ имишъ, коджа аи . . . самъ предаде турцитѣ въ ръцетѣ на московцитѣ и на комититѣ, а днесъ зель да ги окайва, че мрѣли отъ гладъ, че пропадналъ Султана и други хе! Да ся паднешъ ти въ ръцетѣ на единъ комита, чи да видишъ да ли нѣма ти одере кожата като на заякъ. Ахмакъ, отишелъ да слуша оногова Булгаръ душманъ Лорда, че Българитѣ туй сторили, че руситѣ онуй направили, хепси яланъ (огася свѣщитѣ и излиза).

(Завѣсата пада).

